

BOJNA PÉSEM *)

avstrijanskih vojšakov v Lombardii.

Na nóge, bratje! bobni ropotajo!
Cesarstvo kliče svoje sine v boj;
Bandera, zmage vajene, vihrajo,
Častiti vojvod pélje hrabrih broj;
Ne bégaj! stoj! sovražni plašni roj!
Kupí serce,
Na boj, možjé!
Strelú vihar
Je slave žar!

Na nóge, v boj! mogočni Bog je z nami,
Junaškiga je vojvoda nam dal;
V premago gre z pogumnimi verstami,
Lovórove bo hrabrim vence bral;
De zmagamo, bo Bog na strani stal.
Ko strésa grom,
Buči polom,
Se oživí
Junaška kri.

*) Pričijoča pesem je nalaš zložena za naše junaške vojake na Laškim. To se je pa takéle zgodilo: Slavni vojskovodja Radecki je želim, de bi kdo kako práv serčno vojaško ali bojno pesem njegovi armadi naredil. To vošilo je spolnil gosp. Czerkas, vojni kaplan 56. peš. regimenta in vlastnik zlatiga križa za duhovne zabluge, in je zložil vojaško pesem v nemškim jeziku, ktero nemški vojaki zdej prepevajo na Laškim. Pred nekimi dnevi jo je tudi milostljivimu knezu in škofu g. g. Alojzu Antonu Wolfu v Ljubljano poslal in Jih prosil, de naj bi jo dali tudi v slovenski jezik prestaviti, kér Radecki posebno želi, de bi tudi vérli vojaki slovenskiga rodú, ki so na Laškim že večkrat čudeže junaštva dopernásli, to pesem v svojim jeziku péli. Milostljivi škof so jo berž dali slovečimu pesniku, gosp. fajmostru Potočniku prestaviti, ki jo je svobodno in — kakor vidite — lepo poslovenil. Dali so še posebno 1000 iztisov poslovenjene pesmi natisniti, ktere bojo na Laško slovenski armadi poslali.

126235

126235

Kustoca, Volta, Šent-Lucija, Sona,
 Vičenca naše slave zvezde so,
 Iz njih spletena bodi svitla krona,
 Glavo naj venca premagavčevo,
 Glavo Radeckiga častitljivo;
 Njegov obraz
 Unema nas,
 Prestraši vse
 Sovražnike.

Pozdravimo vas, bratovske junake,
 Tam, kjer gromi cersarska Donava,
 Kjer Windischgrätz in Jelačič vojsake
 V pravično zmago hrabre peljeta.
 Tud vaša čast je slavno rešena!
 Naš venc je zvit,
 Zdajave pobit;
 Vas kušnemo,
 Objamemo.

Še Avstrija svobodna in častita,
 Nezmagana, krepkejši le stoji;
 Sovražna moč zdajavcov je razbita,
 V zasluženih verigah tam leži.
 Vojšakov zvestih roka jo teži.
 O Avstrija
 Pomlajena
 Junaško stoj!
 Mi ščit smo tvoj.

Franc Jožef! za Té, ljubljenga Cesarja,
 Vojšakov Tvojih meči bliskajo,
 Za Té, narodov zvestih Poglavarja,
 Slovenske tudi serca bijejo,
 Na migljej Tvoj v grom boja planejo.
 Če strésa grom,
 Buči polom,
 Junak kriči:
 Franc naj živi!

7184/1956

Potočnik.